

Folketingets [navn på udvalg]

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10028

Doknr.
360154

Dato
22-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 17. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 21 (L16) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Ambo-Rasmussen (V).

Spørgsmål nr. 21:

”Vil det have økonomiske konsekvenser for fri- og private grundskoler, hvis kravet om rimelig individuel tilpasning udvides til friskoler og private grundskoler, således som foreslået af Enhedslisten?”

Svar:

Da frie skoler og private grundskoler henhører under børne- og undervisningsministerens ressort har jeg indhentet bidrag til besvarelsen herfra. Børne- og undervisningsministeren oplyser følgende:

” For fri- og privatskoler findes allerede i dag krav om, at eksisterende ydelser og tilbud skal tilpasses individuelt i den aktuelt konkrete situation for at sikre, at børn og unge med handicap kan opnå lige muligheder og ligebehandling. Det gælder således, at fri- og privatskoler skal tilbyde supplerende undervisning og anden faglig støtte mv. samt specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Det statslige tilskud til skolerne kan forhøjes, hvis skolerne har en særlig specialundervisningsprofil.

Med den eksisterende lovgivning er fri- og privatskoler endvidere forpligtet til at yde personlig assistance, der kan hjælpe en elev til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen, hvis der er behov herfor.

Der ydes særlige statstilskud til specialundervisning og til personlig assistance mv. Der ydes dog ikke tilskud til personlig assistance til elever i skolefritidsordninger.

Der er således bestemmelser i den gældende sektorlovgivning, som i vidt omfang kan sammenlignes med rimelig individuel tilpasning.

Jf. lovforslagets bemærkninger skal retten til individuel tilpasning kun gælde tilpasning, som er rimelig, og som dermed ikke indebærer en uforholdsmæssig stor byrde for skolen. Det foreslås videre, at der ved denne vurdering særligt skal lægges vægt på dels effekten i forhold til at fjerne barriererne for børn med handicap, dels omkostningerne forbundet med tilpasningen under hensyntagen til skolens ressourcer. Det bemærkes her, at fri- og privatskoler typisk har en mindre økonomisk robusthed end folkeskoletilbud forankret i kommuner.

Bestemmelsen vil hverken udvide eller begrænse gældende ret i forhold til sektorlovgivningen, der i dette tilfælde vil være friskolelovgivningen. Det bemærkes hertil, at

Ligebehandlingsnævnet ikke har kompetence til at træffe afgørelse om fortolkning af lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Det fremgår også af lovforslagets bemærkninger, at indførelse af en bestemmelse om ret til rimelig individuel tilpasning ikke medfører, at der skal ske en skærpet proportionalitetsvurdering eller et retskrav ud over, hvad der er reguleret i sektorlovgivningen. Der er alene tale om en tydeliggørelse af gældende ret.

Ud fra ovenstående forudsætninger om, at der ikke er tale om udvidelse af gældende ret i forhold til sektorlovgivningen, vurderes forslaget ikke at medføre økonomiske konsekvenser af større betydning for fri- og privatskolerne.

Forslaget vil eventuelt kunne medføre øgede administrative omkostninger til dokumentation, redegørelser mv., såfremt en sag bringes op for Ligebehandlingsnævnet, men disse vurderes marginale.

Såfremt der som følge af forslaget måtte ske en praksisændring i forhold til tilbud til målgruppen på fri- og privatskoler, eller såfremt kendelser i Ligebehandlingsnævnet på anden vis har en økonomisk konsekvens for skolerne, kan forslaget potentielt indebære merudgifter for fri- og privatskoler. Dette kan dog ikke kvalificeres nærmere på det foreliggende grundlag.”

Med venlig hilsen

Astrid Krag